

عنوان مقاله:

بررسی تحلیلی مبنایابی در معرفت شناسی ملاصدرا

محل انتشار:

فصلنامه نقد و نظر، دوره 26، شماره 102 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

عیسی موسی زاده - دبیر تحریریه

مهدی عباس زاده - عضو هیئت علمی پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی

خلاصه مقاله:

مبنایابی از مهمترین و پرسابقه ترین نظریات در خصوص توجیه معرفتی است که قابلیت و ظرفیت این را دارد که در مقابل بسیاری از رویکردهای رقیب که به شکاکیت و نسبی گرایی منتهی می شوند، ایستادگی و از خود دفاع کند. در این میان مبنایابی در اندیشه ملاصدرا با توجه به مبانی خاص وی از جمله اصالت وجود و نسبتی که معرفت شناسی و وجودشناسی در اندیشه وی دارد از قابلیت و نقاط قوت زیادی برخوردار است. پژوهش حاضر با روش توصیفی-تحلیلی، به دنبال بررسی و تحلیلی جامع از مبنایابی این فیلسوف نامدار است. در تحقیق حاضر به این نتیجه رسیدیم که اولاً معرفت شناسی ملاصدرا کاملاً تحت تاثیر وجود شناسی وی است، ثانیاً تنها با تفکیک مراحل معرفت با توجه به قوس صعود و نزول می توان فرایند علم و توجیه آن را توضیح داد، ثالثاً علوم حصولی فعل و در نتیجه تجلی نفس مجرد فاعل شناسا هستند و لذا بازگشت علوم حصولی به علوم حضوری است و رابعاً توجیه معرفتی که صرفاً در تصدیقات مطرح است، با بازگشت تصدیقات نظری به بدیهی و تصدیقات بدیهی به علم حضوری تبیین می شود.

کلمات کلیدی:

ملاصدرا، مبنایابی، علم حضوری، علم حصولی، تصورات، تصدیقات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1249082>

